Адонаечъ, чна, чно — чный, цвр. който тече въ адъ, вливая въ такъвъ, набъркава се въ такъвъ то; 2) нощ. да се всъ-ме и който отъ адъ течения.

Адресенъ, сна, сно — сный (стъ), адресна книга, книга въ която се записватъ имената и лица, които получаватъ писма; адресенъ билетъ, билетъ за дадъ отъ адресъ-канторъ тъ.

Адресувамъ гл. д. надписувамъ писмо или пакетъ нѣкакъвъ до тогова, комуто искамъ да го пратя; пренасящамъ писмо или пакетъ до извѣстно лице. — адресувамъ се, гл. възв. обращамъ се, или се отнасямъ до нѣкого лично или съ писмо

Адресъ (стъ) надписъ на писмо, 2) указъ-вание, насочване къмъ нѣкого, гдѣ живѣе или гдѣ се намира нѣкоимъ, гдѣ се работи, прави или продава нѣщо. 3) поздравително, просително или благодарственно писмо отъ нѣкое общество или съ молба до нѣкой князъ или царь: пратихмы адресъ до князъ.

Адресъ-календаръ (стъ), книга която показва чиноветѣ, длъжностъ тѣ и имената на чиновницитѣ.

Адресъ-канцелария (ска) присѣтственно мѣсто гдѣто се даватъ бумаги за дадъ-ма право нѣкой да живѣе въ нѣкой градъ.

Адски, ска, ско, — ски (стъ) свойственъ на адъ, адска злоба, адски мъчения. 2)

инв. N 784